

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci

žalobce: **A. B.**
zastoupený advokátkou JUDr. Dagmar Kolákovou
sídlem Slovanská 7A, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, 117 22 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2018, č. j. 9463/18/7100-10111-011791

takto:

Věc se postupuje Krajskému soudu v Ostravě.

Odůvodnění:

Žalobou došlou Krajskému soudu v Brně dne 26. 4. 2018 se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jež bylo žalovaným vydáno v přezkumném řízení dle § 123 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ohledně žalobcovy daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010.

Jak shodně vyplynulo z obsahu žaloby a odůvodnění napadeného rozhodnutí, dne 17. 10. 2011 byla u žalobce správcem daně Finančním úřadem v Šumperku (s nabytím účinnosti zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ke dni 1. 1. 2013 se stal věcně a místně příslušným správcem daně žalobce Finanční úřad pro Olomoucký kraj) zahájena daňová kontrola. Na jejím základě správce daně vydal dne 9. 8. 2012 dodatečný platební výměr č. j. 141476/12/398911804186. Proti němu žalobce brojil odvoláním, jež však odvolací orgán – Finanční ředitelství v Ostravě (vzhledem k již zmiňované změně organizační struktury finanční správy se od 1. 1. 2013 stalo odvolacím orgánem Odvolací finanční ředitelství) – rozhodnutím ze dne 18. 2. 2012, č. j. 8281/12/1101-803095, zamítl a předmětný dodatečný platební výměr potvrdil. Proti rozhodnutí finančního ředitelství žalobce podal žalobu. Na jejím základě Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 28. 5. 2015, č. j. 22 Af 33/2013-61, žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení tehdy žalovanému správnímu orgánu.

Odvolací finanční ředitelství posléze rozhodnutím ze dne 14. 3. 2016, č. j. 5828/16/5200-10422-708855, částečně vyhovělo podanému odvolání a předmětný dodatečný platební výměr změnilo. Následně však tento orgán finanční správy dal podnět k přezkoumání tohoto rozhodnutí, čemuž Generální finanční ředitelství vyhovělo a rozhodnutím ze dne 3.

3. 2017, č. j. 13054/17/7100-10111-011791, nařídilo přezkum rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 14. 3. 2016.

Po provedeném přezkumném řízení Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 11. 8. 2017, č. j. 34946/17/5200-10422-708855, změnilo svoje předchozí rozhodnutí ze dne 14. 3. 2016, č. j. 5828/16/5200-10422-708855, a to tak, že žalobci doměřilo daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010 ve výši 180 420 Kč a současně deklarovalo vznik povinnosti žalobce uhradit penále z doměřené daně ve výši 36 084 Kč. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal (podáním ze dne 29. 9. 2017 označeným jako „námitka“ a došlým finančnímu úřadu dne 2. 10. 2017). Generální finanční ředitelství však rozhodnutím ze dne 22. 2. 2018, č. j. 9463/18/7100-10111-011791, odvolání zamítlo a rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 11. 8. 2017 potvrdilo.

Proti rozhodnutí Generálního finančního ředitelství ze dne 22. 2. 2018 míří nyní podaná žaloba.

Vzhledem k tomu, že zákon nestanoví jinak, je v nyní projednávané věci podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

V daném případě zdejší soud při řešení otázky, který správní orgán ve věci rozhodoval v prvním stupni daňového řízení, vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu ohledně místní příslušnosti krajských soudů za stavu, kdy je žalobou napadeno rozhodnutí správního orgánu o prohlášení nicotnosti správního rozhodnutí (usnesení ze dne 28. 5. 2014, č. j. Nad 185/2014-26, rozsudek ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 282/2017-41; www.nssoud.cz). Vzhledem k přenositelnosti tam uvedené argumentace i na situaci, kdy je aplikován jiný dozorčí prostředek (zde: přezkoumání rozhodnutí), pak dospěl k závěru o blízké souvislosti a provázanosti přezkumného řízení, v němž bylo vydáno nyní žalobou napadené rozhodnutí, s původně vedeným doměřovacím řízením, v němž bylo o předmětné daňové povinnosti prvně rozhodnuto (dodatečným platebním výměrem ze dne 9. 8. 2012), a současně tudíž o tom, že v daném případě je za správní orgán, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, nutno považovat Finanční úřad v Šumperku. Tento závěr ostatně odpovídá i hlavnímu důvodu, pro nějž byl s účinností od 1. 1. 2012 novelizován § 7 odst. 2 s. ř. s., a to zájmu na rovnoměrnějším rozproštění žalob u krajských soudů napříč republikou (viz důvodová zpráva k zákonu č. 303/2011 Sb., dostupná v digitálním repozitáři Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, www.psp.cz). Naopak pokud by mělo být akcentováno pojetí opačné (tedy o přísné samostatnosti navazujícího řízení, jež však bylo ve shora citované judikatuře výslovně popřeno ve vztahu k aplikaci institutu prohlášení nicotnosti), vedlo by to jednak k tomu, že o téže daňové věci by v závislosti na fázi daňového řízení rozhodovaly různé krajské soudy (zde Krajský soud v Ostravě a Krajský soud v Brně), jednak k tomu, že by se vzhledem k celostátní působnosti Odvolacího finančního ředitelství a právní úpravě mimořádných opravných a dozorčích prostředků v daňovém řádu sbíhala u Krajského soudu v Brně většina věcí, v nichž by tyto prostředky nápravy byly aplikovány.

Krajský soud v Brně proto dospěl k závěru, že soudem místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je Krajský soud v Ostravě, v jehož obvodu má správní orgán prvního stupně sídlo, a to bez ohledu na to, zda je za tento orgán považován již zaniklý Finanční úřad v Šumperku [§ 11 odst. 2, § 12 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích,

přisedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a bod 40. přílohy 3, bod 8. přílohy 2 k tomuto zákonu] nebo jeho právní nástupce Finanční úřad pro Olomoucký kraj sídlící v Olomouci [§ 11 odst. 2, § 12 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přisedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a bod 40. přílohy 3, bod 8. přílohy 2 k tomuto zákonu; vzhledem k § 8 odst. 3 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, je v tomto ohledu sídlo územního pracoviště irelevantní].

Z uvedených důvodů Krajský soud v Brně věc dle § 7 odst. 5 s. ř. s. postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Ostravě.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. května 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu